

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/30/EK

(2009. gada 23. aprīlis),

ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu un 175. panta 1. punktu un saistībā ar šīs direktīvas 1. panta 5. punktu un 2. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti ⁽³⁾, veselības un vides apsvērumu dēļ ir noteiktas autotransporta līdzekļos un visurgājējā tehnikā lietojamā benzīna un dīzeļdegvielas minimālās specifikācijas.

(2) Viens no mērķiem, kas noteikts Sestajā Kopienas vides rīcības programmā, kas izveidota ar Lēmumu Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs) ⁽⁴⁾, ir sasniegt tādu gaisa kvalitātes līmeni, kas negatīvi neietekmē vai neapdraud cilvēku veselību un vidi. Šajā deklarācijā, kas pievienota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽⁵⁾, Komisija atzina nepieciešamību samazināt kaitīgu gaisa piesārņotāju emisiju, lai gūtu nozīmīgus panākumus attiecībā uz tiem mērķiem, kas izvirzīti Sestajā Kopienas vides rīcības programmā, un jo īpaši paredzēja jaunus tiesību aktu priekšlikumus, lai turpmāk samazinātu dalībvalstīs pieļaujamo galveno piesārņotāju emisiju, samazinātu emisiju, kas saistīta ar degvielas uzpildi transportam ar benzīna dzinējiem benzīna uzpildes stacijās, un lai risinātu jautājumu par sēra saturu degvielās, tostarp arī kuģu degvielā.

(3) Saskaņā ar Kioto protokolu Kopiena ir apņēmusies sasniegt laikposmam no 2008. gada līdz 2012. gadam izvirzītos mērķus siltumnīcefekta izraisīto gāzu emisijas samazināšanai. Kopiena arī ir apņēmusies līdz 2020. gadam par 30 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju saskaņā ar globālo nolīgumu un par 20 % – vienpusēji. Šo mērķu saņemšanai būs nepieciešama visu nozaru iesaistīšanās.

(4) Jautājums par transportlīdzekļu radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju vienā aspektā jau sāks risināt Kopienas politikā attiecībā uz automobiļu radīto CO₂ emisiju. Kopienā ievērojamo siltumnīcefekta gāzu emisijas daļu rada transporta degviela. Ar transportlīdzekļos lietojamās degvielas oglekļa satura pazemināšanu, kontrolējot siltumnīcefekta gāzu daudzumu un saīsinot to pastāvēšanas laiku atmosfērā, Kopiena varētu vieglāk sasniegt savus mērķus attiecībā uz šo gāzu emisijas samazināšanu.

(5) Kopiena ir pieņēmusi regulas ar nolūku ierobežot piesārņojošo emisiju, ko rada vieglie un smagie kravas autotransporta līdzekļi. Degvielas specifikācijas ir viens no faktoriem, kas ietekmē to, kā šīs emisijas ierobežošanu var panākt.

(6) Atkāpes no degvielas tvaika spiediena maksimālā limita vasaras periodā būtu jāpieļauj tikai tajās dalībvalstīs, kurās vasarās ir zema apkārtējā temperatūra. Tādēļ ir atbilstīgi precizēt, kurās dalībvalstīs atkāpe pieļaujama. Tās principā ir dalībvalstis, kurās vidējā temperatūra lielākajā to teritorijas daļā ir zemāka par 12 °C vismaz divos no trim mēnešiem – jūnijā, jūlijā un augustā.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/68/EK (1997. gada 16. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai ⁽⁶⁾, noteiktas stingrākas prasības dzinējiem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai. Šādas tehnikas dzinēju labai darbībai jāparedz tiem piemērota degviela.

(8) Autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas sadegšana rada aptuveni 20 % no Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisijas. Viena no iespējām šo emisiju samazināšanai ir šīs degvielas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana. To var panākt dažādos veidos. Ņemot vērā Kopienas mērķi vēl vairāk samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju un lielo nozīmi, kāda šajā emisijā ir autotransportam, ir jāizstrādā mehānisms, kas liktu piegādātājiem ņemt

⁽¹⁾ OV C 44, 16.2.2008., 53. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 152, 11.6.2008., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

- vērā tās degvielas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju, kuru tie piegādā, un, sākot no 2011. gada, to samazināt. Aprites laika siltumnīcefekta gāzu emisijas no biodevielām aprēķina metodoloģijai vajadzētu būt identiskai tai metodoloģijai, kāda noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu ⁽¹⁾.
- (9) Piegādātājiem vajadzētu līdz 2020. gada 31. decembrim pakāpeniski līdz 10 % samazināt aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu piegādātās degvielas un enerģijas enerģijas vienību. Izmantojot biodevielu, alternatīvu degvielu, kā arī samazinot blakusproduktu novadīšanu un sadedzināšanu un ventilāciju ražotnēs, līdz 2020. gadam tiem vajadzētu panākt samazinājumu par vismaz 6 % salīdzinājumā ar aprites cikla laikā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz fosilo kurināmo radītas enerģijas vienību 2010. gadā. Pēc pārskatīšanas turpmāk varētu samazināt vēl par 2 %, šo samazinājumu panākot, izmantojot videi draudzīgas oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, elektriskos transportlīdzekļus, un papildu turpmāku samazinājumu par 2 %, pērkot kredītus atbilstīgi Kioto protokolā paredzētajam tīrās attīstības mehānismam. Šim papildu samazinājumam nevajadzētu būt saistošam dalībvalstīm vai degvielas piegādātājiem, stājoties spēkā šai direktīvai. Pārskatīšanā vajadzētu pievērsties to nesaistošajam raksturam.
- (10) Biodevielas ražošanai vajadzētu būt ilgtspējīgai. Biodevielai, ko izmanto atbilstīgi šīs direktīvas mērķu par siltumnīcefekta gāzu samazināšanu izpildei tādēļ būtu jāatbilst ilgtspējības kritērijiem. Lai nodrošinātu saskanīgu pieeju enerģētikas un vides politikai, kā arī, lai izvairītos no papildu izmaksām, kas jāsedz uzņēmējiem, kā arī no saskaņības trūkuma attiecībā uz vidi, ko varētu saistīt ar nekonsekventu pieeju, ir ļoti svarīgi nodrošināt vienādu ilgtspējības kritērijus attiecībā uz šīs direktīvas un Direktīvas 2009/28/EK mērķiem. Šo pašu iemeslu dēļ šajā kontekstā būtu jāizvairās no dubultas ziņošanas. Turklāt Komisijai un kompetentajām valstu iestādēm būtu jākoordinē darbība atbilstīgi pamatnostādņēm, kuras noteikusi komiteja, kas īpaši atbildīga par ilgtspējības aspektiem.
- (11) Visā pasaulē pieaugošais pieprasījums pēc biodevielas, un šajā direktīvā paredzētie atvieglojumi biodevielai nedrīkstētu veicināt bioloģiski daudzveidīgu platību iznīcināšanu. Šie ierobežotie resursi, kas dažādos starptautiskos dokumentos ir atzīti par vērtīgiem visai cilvēcei, būtu jāsauglabā. Turklāt patērētājiem Kopienā morāli nebūtu pieņemams, ka viņu veiktā intensīva biodevielas izmantošana varētu izraisīt bioloģiski daudzveidīgu zemju iznīcināšanu. Šo iemeslu dēļ ir jāparedz ilgtspējības kritēriji, nodrošinot, ka biodeviela atbilst atvieglojumiem tikai tad, ja var garantēt, ka to izcelsme nav bioloģiski daudzveidīgās platībās vai tad, ja platības ir paredzētas dabas aizsardzībai vai reti sastopamu, apdraudētu un izzūdošu ekosistēmu vai sugu aizsardzībai, un izejvielu ražošana nav pretrunā šiem mērķiem, ko apliecina attiecīga kompetenta iestāde. Saskaņā ar izvēlētajiem ilgtspējības kritērijiem mežu būtu jāuzskata par bioloģiski daudzveidīgu, ja tas ir pirmatnējs mežs saskaņā ar definīciju, ko izmanto Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) vispārējā mežu resursu novērtējumā, kuru valstis plaši izmanto, lai ziņotu par pirmatnējo mežu apmēriem, vai tad, ja to dabas aizsardzības nolūkos aizsargā valsts likumi. Būtu jāiekļauj arī platības, kurās vāc ar mežu nesaistītus produktus, ja cilvēka darbības ietekme ir neliela. Citu tipu meži, kā definējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija, piemēram, apsaimniekoti meži, daļēji apsaimniekoti meži un plantācijas, nebūtu jāuzskata par pirmatnējiem mežiem. Turklāt, ņemot vērā ievērojamo bioloģisko daudzveidību dažās gan mērena, gan tropiska klimata plāvās, arī savannās, kurās valda liela bioloģiska daudzveidība, stepēs, krūmāju platībās un prērijās, būtu pareizi, ja biodeviela, kas ražota no izejvielām, kuru izcelsme ir šādas vietas, nevarētu pretendēt uz šajā direktīvā paredzētajiem stimuliem. Komisijai būtu jānosaka pienācīgi kritēriji un ģeogrāfiskais apvidus, lai plāvas, kurās valda liela bioloģiskā dažādība, definētu saskaņā ar pieejamajiem svarīgākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem.
- (12) Veicot aprēķinus par siltumnīcefekta gāzu ietekmi uz zemes platību pārveidi, uzņēmējiem vajadzētu būt iespējai izmantot oglekļa koncentrācijas faktiskās vērtības saistībā ar zemes izmantojuma atsaucēs vērtību un zemes izmantojumu pēc pārveides. Viņiem vajadzētu būt iespējai izmantot arī standartvērtības. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes darbs nodrošina atbilstīgo pamatu šādām standartvērtībām. Pašlaik šā darba rezultāti nav pieejami veidā, kādā uzņēmēji varētu nekavējoties tos izmantot. Tādēļ Komisijai būtu jāizstrādā norādījumi, kas noderētu par pamatu, lai aprēķinātu zemes oglskābās gāzes krājumus, kā paredzēts šajā direktīvā, tostarp attiecībā uz apmežotām platībām ar lapotnes segumu no 10 līdz 30 %, savannām, krūmāju platībām un prērijām.

(1) Sk. šā Oficiālā Vēstneša 16 lpp.

- (13) Komisijai ir jāizstrādā metodoloģija, lai novērtētu mitrāju nosusināšanas sekas attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju.
- (14) Biodegvielu ražošanai nebūtu jāpārveido augsne, kurā (ņemot vērā steidzamos pasākumus cīņā ar klimata pārmaiņām) oglekļa koncentrācijas samazināšanos nevar saprātīgā laikposmā kompensēt ar siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu. Tādējādi uzņēmējiem nevajadzētu veikt lieku un apgrūtināšu izpēti un lai nepieļautu ar oglekli piesātinātas zemes pārveidošanu, kas vēlāk izrādītos neatbilstīga biodegvielas izejvielu ražošanai. Ņemot vērā oglekļa dioksīda uzkrājumus visā pasaulē, šajā kategorijā būtu jāietver mitrāji un pastāvīgas mežaudzes ar lapotni, kas pārsniedz 30 %. Būtu jāiekļauj arī mežaudzes, kuru lapotne ir no 10 līdz 30 %, ja vien netiek pierādīts, ka oglekļa koncentrācija šajās mežaudzēs ir pietiekami zema, lai saskaņā ar šajā direktīvā minētajiem noteikumiem nepieļautu augsnes pārveidošanos. Izdarot atsauci uz mitrājiem, būtu jāņem vērā 1971. gada 2. februārī Ramsarē pieņemtajā Konvencijā par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi, noteiktā definīcija.
- (15) Šajā direktīvā paredzētie stimuli sekmēs biodegvielas ražošanu visā pasaulē. Ja biodegvielas ir ražotas no izejvielām, kuras iegūtas Kopienā, tam būtu jāatbilst arī Kopienas vides prasībām, ko Kопiena izvirza lauksaimniecībai, tostarp prasībām gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu kvalitātes aizsardzībai, un sociālajām prasībām. Tomēr ir bažas par to, ka biodegvielas ražošanā dažās trešās valstīs varētu nievērot vides vai sociālo prasību minimumu. Tādēļ atbilstīgi ir veicināt daudzpusēju un divpusēju nolīgumu noslēgšanu, izveidot brīvprātīgas starptautiskās vai valstu sistēmas, kurās noteikti vides un sociālie apsvērumi, lai veicinātu ilgtspējīgu biodegvielas ražošanu pasaules mērogā. Kamēr tādu nolīgumu un sistēmu nav, dalībvalstīm būtu jāprasa, lai uzņēmēji ziņotu par minētajiem jautājumiem.
- (16) Ilgtspējības kritēriji būs efektīvi tikai tad, ja tie mainīs tirgus dalībnieku rīcību. Šis pārmaiņas notiks tikai tad, ja biodegvielai (atšķirībā no degvielas, kura neatbilst kritērijiem) tiks paredzēts uzcelojums. Saskaņā ar masas bilances metodi, ko izmanto atbilstības kontrolei, pastāv fiziska saikne starp to biodegvielu ražošanu, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, un biodegvielu patēriņu Kopienā, kas nodrošina pienācīgu piegādes un pieprasījuma attiecību, kā arī uzcelojumu, kas ir lielāks nekā sistēmās, kur šādas saiknes nav. Tādēļ, lai nodrošinātu, ka biodegvielu, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, var pārdot par augstāku cenu, būtu jāizmanto masu bilances metode, lai kontrolētu atbilstību.
- Tam būtu jāsauglabā sistēmas integritāte, vienlaikus nozarē neradot nesaprātīgu slogu. Tomēr būtu jāizvērtē citi verifikācijas paņēmieni.
- (17) Vajadzības gadījumā Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā ANO Tūkstošgades ekosistēmas novērtējums, kurā ir iekļauta noderīga informācija, lai saglabātu vismaz tās platības, kuras kritiskās situācijās veic ekosistēmas pamatfunkcijas, piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli.
- (18) Aprēķinot siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu, ko radījusi degvielas ražošana un izmantošana, būtu jāņem vērā blakusprodukti. Aizstāšanas metode ir piemērota politikas analīzes nolūkos, bet tā neatbilst tāda regulējuma mērķiem, kas attiecas uz individuāliem uzņēmējiem un individuāliem degvielas sūtījumiem. Tādos gadījumos vispiemērotākā ir enerģijas piešķiršanas metode, jo to ir viegli īstenot, laika gaitā prognozēt, tā samazina neproduktīvu ierosinājumu skaitu un dod rezultātus, kas kopumā ir salīdzināmi ar to rezultātu virkni, ko dod aizstāšanas metode. Politikas analīzes vajadzībām Komisijai ziņojumā būtu jāietver arī rezultāti, kas iegūti, izmantojot aizstāšanas metodi.
- (19) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo slogu, būtu jānosaka standartvērtību saraksts kopējām biodegvielas ražošanas metodēm, un to vajadzētu atjaunināt un paplašināt, līdzko ir pieejama droša informācija. Uzņēmējiem vienmēr vajadzētu pretendēt uz minētajā sarakstā noteikto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma daudzumu biodegvielām. Ja ražošanas paņēmiena radītā siltumnīcefekta gāzes ietaupījuma standartvērtība ir zemāka par pieprasīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma minimālo vērtību, būtu jāpieprasa, lai ražotāji, kuri vēlas pierādīt atbilstību minētajai minimālajai vērtībai, pierādītu, ka faktiskās ražošanas procesa emisija ir zemāka par tām, kuras izmantotas standartvērtību aprēķināšanai.
- (20) Šo standartvērtību aprēķinos izmantotos datus ir jāiegūst no neatkarīgiem zinātniskajiem ekspertiem un attiecīgi jāatjaunina, līdzko šie zinātniskie eksperti darba gaitā iegūst jaunus rezultātus. Komisijai būtu jānodrošina šie eksperti atjaunināšanas darbā pētīt audzēšanas laikā radītās emisijas, reģiona un klimata apstākļu ietekmi, sekas, ko rada audzēšana, izmantojot ilgtspējīgas lauksaimniecības un bioloģiskās lauksaimniecības metodes, kā arī zinātnisko ieguldījumu, ko sniedz ražotāji gan Kopienā, gan trešās valstīs, un pilsoniskā sabiedrība.

- (21) Lai neveicinātu biodegvielu izejvielu audzēšanu vietās, kur tā izraisītu lielu siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu, audzēšanā standartvērtības būtu jāizmanto tikai tajos reģionos, kur tādas sekas nav iespējamas. Tomēr, lai izvairītos no nesamērīga administratīvā sloga, ir lietderīgi dalībvalstīm noteikt valstu vai reģionu vidējos rādītājus emisijām, kas rodas audzēšanas, tostarp mēslojuma lietošanas, rezultātā.
- (22) Pieaug vispārējais pieprasījums pēc lauksaimniecības izejvielām. Daļēji atbildot uz šo augošo pieprasījumu, palielināsies lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības. Atjaunot stipri noplicinātas zemes vai zemes, kas ir stipri piesārņotas un tādējādi nav izmantojamas lauksaimniecībā, ir viens no paņēmieniem, kā palielināt audzēšanai izmantojamu zemju platības. Ar ilgtspējības shēmu būtu jāveicina atjaunotas noplicinātas zemes lietojums, jo biodegvielas popularizēšana veicinās pieprasījumu pēc lauksaimniecības izejvielām. Arī tad, ja biodegvielas izgatavo no izejmateriāliem, ko iegūst zemēs, kuras jau izmanto kā aramzemes, tīrā izteiksmē pieaugušais graudaugu pieprasījums, ko būs radījusi biodegvielu veicināšana, varētu izraisīt graudaugu platību palielinājumu tīrā izteiksmē. Tas varētu notikt zemēs, kurās ir daudz oglekļa dioksīda, un tādā gadījumā uzkrātā oglekļa dioksīda atbrīvošana radītu kaitējumu. Lai tādus draudus mazinātu, ir pareizi ieviest papildu pasākumus, pastiprināti veicinot ražību zemēs, ko jau izmanto labībai, izmantojot noplicinātas zemes un pieņemot tādas ilgtspējības prasības, kas būtu salīdzināmas ar šajā direktīvā ietvertajām un attiecas uz Kopienas biodegvielu patēriņu citās valstīs, kuras patērē biodegvielas. Komisijai būtu jāizstrādā konkrēta metodoloģija, kā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, kas radusies netiešas zemes lietošanas maiņas rezultātā. Tādēļ Komisijai, pamatojoties uz labākajām pieejamajām zinātniskām atziņām, jo īpaši būtu jāanalizē netiešas zemes lietošanas maiņas faktora iekļaušana siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanā, kā arī jāatbalsta ilgtspējīga biodegviela, kas samazina zemes lietošanas maiņas ietekmi un uzlabo biodegvielas ilgtspējību attiecībā uz netiešu zemes lietošanas maiņu. Izstrādājot šo metodoloģiju, Komisijai, *inter alia*, būtu jāpievēršas iespējamām biodegvielas, kas ražota no nepārtikas celulozes materiāla un lingo celulozes materiāla, netiešas zemes lietošanas maiņas sekām.
- (23) Tā kā Direktīvas 98/70/EK 7.b līdz 7.e pantā paredzētie pasākumi veicina iekšējā tirgus darbību, saskaņojot noteikumus par ilgtspējības kritērijiem, kas jāievēro attiecībā uz biodegvielām galīgās uzskaites vajadzībām, kuras noteiktas šajā direktīvā, un tādā veidā saskaņā ar šīs direktīvas 7.b panta 8. punktu atvieglojot dalībvalstu tirdzniecību ar biodegvielu, kas atbilst šiem nosacījumiem, to pamatojums ir Līguma 95. pants.
- (24) Autorūpniecības un degvielu tehnoloģijas nepārtrauktā attīstība līdztekus vēlmei nodrošināt optimālu vides un veselības aizsardzības līmeni rada nepieciešamību periodiski pārskatīt degvielas specifiskācijas, pamatojoties uz turpmākiem pētījumiem un analīzes rezultātiem par biodegvielas piedevu un sastāvdaļu ietekmi uz piesārņojošo emisiju. Tāpēc regulāri būtu jāsniedz ziņojumi par iespēju veicināt autotransportā lietojamās degvielas oglekļa satura samazināšanu.
- (25) Deterģentu lietošana var sekmēt dzinēja uzturēšanu tīrībā un tādējādi samazināt piesārņojošo emisiju. Pašlaik nav pietiekami laba līdzekļa, ar ko testēt degvielas paraugus, lai noteiktu to deterģējošās īpašības. Tādēļ par klientu informēšanu attiecībā uz ieguvumiem no deterģentu lietošanas jāgādā degvielas un automobiļu piegādātājiem. Tomēr Komisijai būtu jāveic pārskats, vai turpmākā attīstība ļautu izstrādāt labāku pieeju deterģentu lietojuma un labvēlīgu rezultātu veicināšanai.
- (26) Noteikumi par etanola pievienošanu benzīnam būtu jāpārskata, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta Direktīvas 98/70/EK īstenošanā. Pārskatā jo īpaši būtu jāanalizē noteikumi par tvaika spiediena limitiem un iespējamās alternatīvas tam, lai nodrošinātu, ka etanola maisījumi nepārsniedz pieļaujamo tvaika spiediena limitu.
- (27) Etanola pievienošana benzīnam palielina rezultātā iegūstamās degvielas tvaika spiedienu. Turklāt benzīna maisījumu tvaika spiediens būtu jākontrolē, lai ierobežotu gaisa piesārņotāju emisiju.
- (28) Etanola pievienošana benzīnam rada iegūtā degvielas maisījuma tvaika spiediena nelineāras izmaiņas. Ir jārada iespēja atkāpties no degvielas tvaika spiediena maksimālā limita vasaras periodā šādiem maisījumiem, pēc tam, kad Komisija veikusi atbilstīgu novērtējumu. Atbrīvojums būtu jānosaka saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par gaisa kvalitāti un gaisa piesārņošanu. Šādam atbrīvojumam būtu jāatbilst pašreizējam tvaika spiediena pieaugumam, ko izraisa, pievienojot benzīnam noteiktu etanola procentuālo daudzumu.
- (29) Lai veicinātu zema oglekļa līmeņa degvielu izmantošanu, vienlaikus ievērojot gaisa piesārņojuma normas, benzīna pārstrādātājiem, ja iespējams, būtu jānodrošina zema tvaika spiediena benzīns pieprasītajos daudzumos. Tā kā patlaban tas tā nav, ar dažiem nosacījumiem ir palielināts tvaika spiediena limits etanola maisījumiem, lai nodrošinātu biodegvielu tirgus attīstību.

- (30) Nevar garantēt benzīna ar augstu biodegvielas saturu izmantošanu vecos transportlīdzekļos. Šie transportlīdzekļi var pārvietoties no vienas dalībvalsts uz otru. Tāpēc pārejas periodā jānodrošina nepārtraukta tādas degvielas piegāde, kas der šiem transportlīdzekļiem. Dalībvalstīm, apspriežoties ar ieinteresētajām pusēm, būtu jānodrošina atbilstīgs ģeogrāfiskais pārklājums, kas atspoguļo pieprasījumu pēc šāda benzīna. Benzīna marķējumam, piemēram, E5 vai E10, būtu jāatbilst attiecīgajam standartam, ko izstrādājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (ESK).
- (31) Direktīvas 98/70/EK IV pielikums jāpieņem tā, lai nodrošinātu dīzeļdegvielas ar augstāku biodegvielas saturu ("B-7") nekā paredzēts standartā EN 590:2004 ("B5") laišanu tirgū. Šo standartu vajadzētu atbilstīgi atjaunināt, kā arī noteikt maksimālo limitu tiem tehniskajiem rādītājiem, kas nav iekļauti pielikumā, piemēram, oksidēšanās stabilitātei, uzliesmošanas temperatūrai, koks skaitlim, pelnu saturam, ūdens saturam, kopējam piesārņojumam, vara plāksnītes korozijai, eļļotspējai, kinemātiskai viskozitātei, saduļķošanās punktam, auksta filtra nosprostošanas temperatūrai, fosfora saturam, skābes skaitlim, peroksīdiem, skābes skaitļa nobīdei, smidzinātāja aizsērēšanai, stabilitātes piedevu pievienošanai.
- (32) Lai atvieglotu biodegvielas tirdzniecību, ESK tiek aicināta bez kavēšanās turpināt darbu pie standarta, kas ļautu dīzeļdegvielai pievienot lielāku daudzumu biodegvielas komponentu, un jo īpaši izstrādāt "B10" standartu.
- (33) Tauskābes metilestera satura limits dīzeļdegvielā nepieciešams tehnisku iemeslu dēļ. Tomēr šāds limits netiek prasīts attiecībā uz citiem biodegvielas komponentiem, piemēram, dīzeļdegvielai līdzīgiem tīriem ogļūdeņražiem, kas iegūti no biomasas, izmantojot Fišera–Tropša procesu vai hidroģenētu augu eļļu.
- (34) Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai atvieglotu gāzeļļu ar sēra saturu 10 ppm laišanu tirgū līdz 2011. gada 1. janvārim.
- (35) Īpašu metāla piedevu izmantošana, un jo īpaši metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonila (MMT) piedevu izmantošana varētu palielināt kaitējumu cilvēka veselībai un bojāt transportlīdzekļu dzinēju un emisijas kontroles aprīkojumu. Daudzi transportlīdzekļu ražotāji iesaka neizmanto degvielu, kurā ir metāla piedevas, un tādas degvielas izmantošana var traucēt transportlīdzekļa garantijas atzīšanai. Tāpēc nemitīgi jāpārtrauc MMT piedevu izmantošanas rezultāti degvielā, apspriežoties ar atbilstīgajām iesaistītajām pusēm. Līdz laikam, kamēr tiek veikta turpmākā pārskatīšana, jāveic nepieciešamie pasākumi, lai samazinātu visu iespējamo bojājumu smagās sekas. Tāpēc jānosaka MMT izmantošanas degvielā galīgais ierobežojums, kas balstīts uz pašlaik pieejamām zinātnes atziņām. Šo ierobežojumu varētu turpmāk pārskatīt tikai, ja var pierādīt, ka lielāks daudzums nerada pretēju rezultātu. Lai nepieļautu, ka patērētāji nezināšanas dēļ padara par spēkā neesošām savas transportlīdzekļu garantijas, jāpieprasa arī, lai metāla piedevas saturoša degviela tiktu marķēta.
- (36) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu, gan arī Kopienas vajadzībām sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu atbilstību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (37) Direktīvas 98/70/EK īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (38) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt ieviešanas pasākumus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijas uzraudzības un samazināšanas mehānismu, pielāgot metodoloģiskos principus un metodes un vērtības, kas nepieciešamas, lai novērtētu, vai attiecībā uz biodegvielām ir ievēroti ilgtspējības principi, noteikt bioloģiski daudzveidīgo pļavu noteikšanas kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, pārskatīt degvielas MMT piedevas daudzuma ierobežojumus un tehnikas un zinātnes sasniegumiem pielāgot aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanas metodoloģiju, pieļaujamās analītiskās metodes, kas saistītas ar degvielas specifiskajām un pieļaujamās atkāpes bioetanolu saturošam benzīnam. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pielāgojot metodoloģijas principus un vērtības, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (39) Direktīvā 98/70/EK paredzētas vairākas degvielas specifiskācijas, dažas no kurām tagad ir kļuvušas liekas. Turklāt tā satur vairākas atkāpes, kuru termiņš ir beidzies. Skaidrības labad šie noteikumi ir jāsvītro.
- (40) Padomes Direktīvā 1999/32/EK (1999. gada 26. aprīlis), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem ⁽³⁾, noteikti daži aspekti, kas saistīti ar degvielas izmantošanu iekšējo ūdensceļu transportā. Nepieciešams skaidrojums minētās direktīvas un Direktīvas 98/70/EK norobežojumam. Abās direktīvās ir noteikti sēra maksimālā satura limiti gāzeļļā, ko izmanto iekšējo ūdensceļu kuģos. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad ir jākorrigē minētās direktīvas, lai šis limits būtu noteikts tikai vienā tiesību aktā.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 121, 11.5.1999., 13. lpp.

- (41) Iekšzemes ūdeņu kuģiem ir izstrādātas jaunas, tīrākas dzinēju tehnoloģijas. Šos dzinējus var darbināt tikai ar degvielu, kurai ir ļoti zems sēra saturs. Sēra saturu iekšzemes kuģu degvielā vajadzētu samazināt cik drīz vien iespējams.
- (42) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 98/70/EK un Direktīva 1999/32/EK.
- (43) Padomes Direktīva 93/12/EEK (1993. gada 23. marts) par sēra saturu noteiktu veidu šķidrā kurināmajā (*) laika gaitā ir daudzkārt grozīta, un tajā vairs nav būtisku elementu. Tādēļ tā būtu jāatceļ.
- (44) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt vienoto tirgu attiecībā uz degvielām, kuras lieto autotransporta līdzekļos un visurgājējā tehnikā un nodrošināt to, ka, lietojot minētās degvielas, tiek ievērots vides aizsardzības prasību minimums, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 98/70/EK grozījumi

Direktīvu 98/70/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

Darbības joma

Attiecībā uz autotransporta līdzekļiem un visurgājēja tehniku (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģiem, kad tie nekuģo jūrā), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, kā arī atpūtas kuģiem, kad tie nepeld jūrā, šajā direktīvā ir noteiktas:

- a) tehniskās specifikācijas degvielām, ko izmanto dzirksteļzieddes dzinēju un kompresijaizdedzes dzinēju darbināšanai, ņemot vērā šo dzinēju tehniskās prasības saistībā ar veselības aizsardzību un vides aizsardzību; un
- b) aprites cikla laikā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķis.”

2. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) pirmajā daļā:

- i) daļas 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. “gāzeļļas, kas paredzētas lietošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģos), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos” nozīmē jebkuru no naftas iegūtu šķidrums, kas atbilst KN kodiem 2710 19 41 un 2710 19 45 (*) un kas paredzēts lietošanai dzinējos, kuri minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 94/25/EK (**), 97/68/EK (***) un 2000/25/EK (****).

(*) Šo KN kodu numerācija atbilstīgi KMT (OV L 256, 7.6.1987., 1. lpp.).

(**) OV L 164, 30.6.1994., 15. lpp.

(***) OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

(****) OV L 173, 12.7.2000., 1. lpp.”;

- ii) pievieno šādus punktus:

“5. “Dalībvalstis, kurās ir zema vasaras apkārtējā temperatūra,” ir Apvienotā Karaliste, Dānija, Īrija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija.

6. “Aprites cikla laikā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija” ir visas CO₂, CH₄ un N₂O neto emisijas, ko var attiecināt uz degvielu (tostarp uz visiem sastāvdaļu maisījumiem) vai piegādāto enerģiju. Tas ietver visas attiecīgās stadijas, sākot ar iegūvi vai audzēšanu, tostarp pārmaiņas zemes izmantošanā, transportēšanu un izplatīšanu, apstrādi un sadedzināšanu – neatkarīgi no tā, kur minētās emisijas notiek.

7. “Siltumnīcefekta gāzu emisija uz vienu enerģijas vienību” ir uz degvielu vai piegādāto enerģiju attiecināmo siltumnīcefekta gāzu emisijas CO₂ ekvivalenta kopējās masas dalījums ar degvielas vai piegādātās enerģijas kopējo energoietilpību (degvielas gadījumā tā ir izteikta kā tās zemākā siltumspēja).

8. “Piegādātājs” ir vienība, kas atbildīga par degvielas vai enerģijas pārvietošanu cauri akcīzes nodokļa maksāšanas vietai vai, ja akcīzes nodoklis nav jāmaksā, jebkura cita dalībvalsts nozīmēta vienība.

9. “Biodegviela” lietota tādā pašā nozīmē, kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (*).

(*) OV L 140, 5.6.2009, 16. lpp.”;

(*) OV L 74, 27.3.1993., 81. lpp.

b) svītro otro daļu.

3. Direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. līdz 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka benzīnu to teritorijā drīkst laist tirgū tikai tad, ja tas atbilst I pielikumā noteiktajai vides specifikācijai.

Dalībvalstis attiecībā uz attālākajiem reģioniem tomēr drīkst īpaši paredzēt ieviest benzīnu ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, par to informē Komisiju.

3. Dalībvalstis pieprasa līdz 2013. gadam laist tirgū benzīnu ar maksimālo skābekļa saturu 2,7 % un maksimālo etanola saturu 5 % un, ja tās uzskata par vajadzīgu, var pieprasīt laist tirgū šādu benzīnu ilgākā laikposmā. Tās nodrošina patērētājus ar attiecīgu informāciju par biodegvielas saturu benzīnā, un jo īpaši par dažādu benzīna maisījumu atbilstīgu izmantošanu.

4. Dalībvalstis, kurās vasarā ir zema gaisa temperatūra, saskaņā ar 5. punktu atļauj vasaras periodā laist tirgū benzīnu ar maksimālo tvaika spiedienu 70 kPa.

Dalībvalstis, kurās pirmajā daļā minētā atkāpe netiek piemērota, var atbilstīgi 5. punktam atļaut vasaras periodā laist tirgū benzīnu, kura sastāvā ir etanols ar maksimālo tvaika spiedienu 60 kPa un turklāt piemērot atbrīvojumu attiecībā uz pieļaujamo tvaika spiedienu, kas noteikts III pielikumā, ar nosacījumu, ka izmantotais etanols ir biodegviela.

5. Ja dalībvalsts vēlas piemērot kādu no 4. punktā noteiktajām atkāpēm, tās par to paziņo Komisijai un sniedz visu nepieciešamo informāciju. Komisija izvērtē atbrīvojuma lietderību un ilgumu, ņemot vērā:

a) vajadzību novērst sociālekonomiskās problēmas, kas rodas tvaika spiediena paaugstināšanas dēļ, tostarp vajadzības īsā laikā veikt tehniskus pielāgojumus dēļ; un

b) paaugstināta tvaika spiediena ietekmi uz vidi un veselību, un jo īpaši ietekmi uz Kopenas tiesību aktu ievērošanu attiecībā uz gaisa kvalitāti konkrētajā dalībvalstī un citās dalībvalstīs.

Ja Komisijas novērtējums liecina, ka šī atkāpe kaitēs Kopenas tiesību aktu prasību izpildei attiecībā uz gaisa kvalitāti vai gaisa piesārņojumu, tostarp būs pārsniegtas attiecīgās robežvērtības un maksimāli pieļaujamais

emisijas līmenis, pieteikumu noraida. Komisijai būtu jāņem vērā arī attiecīgie mērķlielumi.

Ja Komisija sešu mēnešu laikā pēc visas vajadzīgās informācijas saņemšanas neceļ iebildumus, attiecīgā dalībvalsts drīkst piemērot pieprasīto atkāpi.

6. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalsts drīkst arī turpmāk atļaut pārdot nelielu daudzumu svina saturoša benzīna, kurā svina saturs nepārsniedz 0,15 g/l, ja tā daudzums nepārsniedz 0,03 % no kopējā pārdošanas apjoma, izmantošanai vecos transportlīdzekļos, kam tas nepieciešams, un kuru izplata ar īpašu interešu grupu starpniecību.”;

b) panta 7. punktu svīturo.

4. Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

Dīzeļdegviela

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dīzeļdegvielu var laist tirgū to teritorijā tikai tad, ja tā atbilst II pielikumā noteiktajām specifikācijām.

Neatkarīgi no II pielikuma prasībām dalībvalstis var ļaut laist tirgū dīzeļdegvielu ar taukskābes metilesteru (FAME) saturu, kas lielāks par 7 %.

Dalībvalstis nodrošina patērētājus ar attiecīgu informāciju par biodegvielas, jo īpaši FAME, saturu dīzeļdegvielā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ne vēlāk kā no 2008. gada 1. janvāra gāzeļļas, kas paredzētas izmantošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģos), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos, var laist tirgū to teritorijā tikai tad, ja sēra saturs šajās gāzeļļās nepārsniedz 1 000 mg/kg. No 2011. gada 1. janvāra maksimālais pieļaujamais sēra daudzums šajās gāzeļļās ir 10 mg/kg. Dalībvalstis nodrošina, ka šķidrā degviela, kas nav gāzeļļas, var tikt izmantota iekšzemes ūdensceļu kuģos un atpūtas kuģos tikai tad, ja sēra daudzums šajā šķidrā degvielā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu gāzeļļās.

Tomēr, lai panāktu mazu piesārņojumu piegādes ķēdē, dalībvalstis no 2011. gada 1. janvāra var pieļaut, ka gāzeļļas, kas paredzētas izmantošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģos) un lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos, ir līdz 20 mg/kg sēra pēdējā sadales punktā galapatērētājiem. Dalībvalstis var atļaut arī līdz 2011. gada 31. decembrim pastāvīgi laist tirgū gāzeļļas, kurās ir līdz 1 000 mg/kg sēra dzelzceļa transportlīdzekļiem un lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, ja tās var nodrošināt, ka netiek izjaukta emisijas kontroles sistēmu pienācīga darbība.

3. Visattālākajiem reģioniem dalībvalstis var izstrādāt īpašus noteikumus tāda benzīna ieviešanai, kura maksimālais sēra saturs ir 10 mg/kg. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, attiecīgi informē Komisiju.

4. Dalībvalstīm ar bargiem ziemas laika apstākļiem dīzeldegvielai un gāzēm maksimālo destilācijas punktu 65 °C temperatūrā var aizstāt ar maksimālo destilācijas punktu 10 % (pēc tilpuma) 180 °C temperatūrā.”

5. Iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana

1. Dalībvalstis izraugās piegādātāju vai piegādātājus, lai kontrolētu aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību piegādātās degvielas vai enerģijas. Attiecībā uz elektroenerģijas piegādātājiem, kas to piegādā autotransporta līdzekļiem, dalībvalstis nodrošina, ka minētie piegādātāji var apņemties veicināt emisijas samazināšanu saskaņā ar 2. punktā noteiktajām saistībām, ja viņi var pierādīt, ka spēj pienācīgi noteikt un uzraudzīt piegādātās elektroenerģijas daudzumu izmantošanai minētajos transportlīdzekļos.

No 2011. gada 1. janvāra piegādātāji dalībvalsts norādītajai iestādei katru gadu ziņo par siltumnīcefekta gāzu intensitāti degvielā un piegādātās enerģijas daudzumu katrā dalībvalstī, sniedzot vismaz informāciju par:

- katra piegādātā degvielas vai enerģijas veida kopējo daudzumu, norādot pirkšanas vietu un izcelsmi; kā arī
- aprītes ciklā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija, rēķinot uz vienu enerģijas vienību.

Dalībvalstis nodrošina ziņojumu pārbaudi.

Vajadzības gadījumā Komisija izstrādā pamatnostādnes šā punkta piemērošanai.

2. Dalībvalstis pieprasa piegādātājiem līdz 2020. gada 31. decembrim cik vien iespējams pakāpeniski par 10 % samazināt aprītes cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu piegādātās degvielas vai enerģijas vienību, par pamatu ņemot 5. punkta b) apakšpunktā minēto degvielas pamatstandartu. Šis samazinājums sasniedz:

- 6 % līdz 2020. gada 31. decembrim. Dalībvalstis var pieprasīt piegādātājiem, veicot šo samazinājumu, paredzēt šādus starpposma mērķus: 2 % līdz 2014. gada 31. decembrim un 4 % līdz 2017. gada 31. decembrim;

b) papildus noteikto mērķi – 2 % līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 9. panta 1. punkta h) apakšpunktu, ko sasniedz, izmantojot vienu vai abus šeit norādītos veidus:

- enerģijas piegāde transportlīdzekļiem, ko piegādā izmantošanai visu veidu autotransportā, visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģiem), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros vai atpūtas kuģos;
- jebkādas (tostarp oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas) tehnoloģijas izmantošana, kas ļauj uz vienu enerģijas vienību samazināt aprītes cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju, ko rada piegādātā degviela vai enerģija;

c) papildus noteikto mērķi – 2 % līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 9. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ko sasniedz attiecībā uz emisijas samazinājumiem degvielas apgādes nozarē, izmantojot kredītus, kas iegādāti ar Kioto protokolā paredzētā tīrās attīstības mehānisma palīdzību, ievērojot nosacījumus, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (*) samazinājumiem degvielas piegādes nozarē.

3. Aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju biodegvielai aprēķina atbilstīgi 7.d pantam. Aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju pārējai degvielai un enerģijai aprēķina, izmantojot metodi, kas izstrādāta saskaņā ar šā panta 5. punktu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka piegādātāju grupa var kopīgi pildīt 2. punktā noteiktās emisijas samazināšanas saistības. Šajā gadījumā tos uzskata par vienu piegādātāju, piemērojot 2. punktu.

5. Pasākumus, kas nepieciešami šā panta īstenošanai un kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Šādi pasākumi jo īpaši ietver:

- metodoloģiju degvielas, kas nav biodegviela, un enerģijas radītas aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanai;
- līdz 2011. gada 1. janvārim – metodoloģiju, ar kuru nosaka degvielas pamatstandartu, balstoties uz aprītes ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību, kas iegūta 2010. gadā no fosilās degvielas, piemērojot 2. punktu;
- jebkurus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu 4. punktu;
- metodoloģiju, pēc kuras aprēķina elektrisko autotransporta līdzekļu ietekmi, kas ir saskaņā ar 3. panta 4. punktu Direktīvā 2009/28/EK.

(*) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.”

6. Iekļauj šādus pantus:

“7.b pants

Biodegvielas ilgtspējības kritēriji

1. Neatkarīgi no tā, vai izejvielas ir audzētas Kopienas teritorijā vai ārpus tās, no biodegvielām iegūto enerģiju ņem vērā, piemērojot 7.a pantu, tikai tādā gadījumā, ja šīs biodegvielas atbilst šā panta 2. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem.

Tomēr biodegvielām, ko ražo no atkritumiem un atlikumiem, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atlikumi, ir jāatbilst vienīgi šā panta 2. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, lai tās ņemtu vērā nolūkos, kas minēti 7.a pantā.

2. Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielu, un ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, ir vismaz 35 %.

No 2017. gada 1. janvāra siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielas, un ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, ir vismaz 50 %. No 2018. gada 1. janvāra minētais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums ir vismaz 60 % biodegvielām, kas iegūtas iekārtās, kuras uzsākušas ražošanu no vai pēc 2017. gada 1. janvāra.

Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu, aprēķina saskaņā ar 7.d panta 1. punktu.

Attiecībā uz biodegvielām, kas ražotas iekārtās, kuras atradās ekspluatācijā 2008. gada 23. janvārī, pirmo daļu piemēro no 2013. gada 1. aprīļa.

3. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, nav ražotas no izejvielām, kuras iegūtas no bioloģiski daudzveidīgas zemes, t. i., no zemes, kam 2008. gada janvārī vai pēc tam bija viens no šiem statusiem neatkarīgi no tā, vai zemei joprojām ir šāds statuss:

a) pirmatnēji meži un citas mežu zemes, t. i., no vietējām sugām veidoti meži un citas mežu zemes, kurās nav skaidri konstatējama cilvēku darbība un kuru ekoloģiskie procesi nav nopietni traucēti;

b) platības:

i) kuras ar likumu paredzētas dabas aizsardzībai vai kuras par tādām noteikusi attiecīgā kompetentā iestāde; vai

ii) kurās aizsargā reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kas par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās dabas aizsardzības organizācijas sastādītos sarakstos, un par aizsargājāmām ir atzītas saskaņā ar 7.c panta 4. punkta otro daļu;

ja vien nav pierādījumu, ka minēto izejvielu ražošana ne-traucēja šiem dabas aizsardzības mērķiem;

c) bioloģiski daudzveidīgas:

i) dabiskas pļavas, t. i., pļavas, kuras arī bez cilvēku iejaukšanās būtu pļavas un kuras palīdz saglabāt vietējo sugu sastāvu, kā arī ekoloģiskos parametrus un procesus; vai

ii) pļavas, kas nav dabiskas pļavas, t. i., pļavas, kuras bez cilvēku iejaukšanās vairs nebūtu pļavas un kuras ir bagātas ar dažādām augu sugām un nav noplicinātas, ja vien nav pierādījumu, ka, lai šīm platībām saglabātu pļavu statusu, ir nepieciešama izejvielu novākšana.

Komisija nosaka kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, lai nolemtu, uz kurām pļavām attiecas pirmās daļas c) apakšpunkts. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, neražo no izejvielām, kuras iegūtas no zemes platības ar augstu oglekļa koncentrāciju, t. i., no zemes, kurai 2008. gada janvārī bija viens no šiem statusiem, bet vairs šāda statusa nav:

a) mitrāji, t. i., zeme, ko klāj ūdens vai kas ir piesātināta ar ūdeni nepārtraukti vai ievērojamu gada daļu;

b) pastāvīgi apmežotas platības, t. i., platības, kuras aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurās koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums – 30 %, vai kurās koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*;

c) zemes platība, kura aizņem vairāk nekā 1 hektāru un kurā koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums – 10–30 %, vai kurā koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*, ja vien nav sniegti pierādījumi, ka šīs platības oglekļa saturs pirms un pēc pārveidošanas ir tāds, ka, piemērojot VI pielikuma C daļā izklāstīto metodoloģiju, tiek izpildīti 2. punktā paredzētie nosacījumi.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja laikā, kad tika iegūtas izejvielas, zemei bija tāds pats statuss kā 2008. gada janvārī.

5. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, neražo no izejvielām, kas iegūtas no zemes, kura 2008. gada janvārī bija kūdrājs, ja vien nav pierādīts, ka šīs izejvielas audzēšanas un novākšanas laikā nenotiek iepriekš nenosusinātas zemes nosusināšana.

6. Lauksaimniecības izejvielas, ko audzē Kopienā un izmanto tādu biodegvielu ražošanai, kuras ņem vērā nolūkos, kas minēti 7.a pantā, iegūst saskaņā ar prasībām un standartiem, kas ir noteikti Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*) II pielikuma A punkta iedaļā "Vide" un 9. punktā, un atbilstīgi lauksaimniecības un vides apstākļu prasību minimumam, kas definēts saskaņā ar minētās regulas 6. panta 1. punktu.

7. Attiecībā uz trešām valstīm un dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs Kopienā patērēto biodegvielu vai biodegvielu izejvielu avots, Komisija reizi divos gados sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par attiecīgo valstu pasākumiem, kas veikti, lai ievērotu 2. līdz 5. punktā noteiktos ilgtspējības kritērijus, kā arī par pasākumiem, kas veikti zemes, ūdens un gaisa aizsardzībai. Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā.

Komisija reizi divos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā aizvien lielāks pieprasījums pēc biodegvielas ietekmē sociālo ilgtspējību Kopienā un trešās valstīs, un par biodegvielas jomā īstenotās Kopienas politikas ietekmi uz pārtikas produktu pieejamību par pieņemamām cenām, jo īpaši jaunattīstības valstu iedzīvotājiem, kā arī par plašākiem ar attīstību saistītiem jautājumiem. Ziņojumos izskata jautājumus, kas saistīti ar zemes izmantošanas tiesību ievērošanu. Tajos norāda, vai trešās valstis un dalībvalstis, kas ir nozīmīgs to izejvielu avots, no kā iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, ir ratificējušas un īstenojušas ikvienu turpmāk minēto Starptautiskās darba organizācijas konvenciju:

- Konvencija par piespiedu darbu (Nr. 29),
- Konvencija par biedrošanās brīvības un tiesību apvienoties organizācijās aizsardzību (Nr. 87),
- Konvencija par apvienošanās organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanas principu piemērošanu (Nr. 98),
- Konvencija par vienlīdzīgu atalgojumu par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm (Nr. 100),
- Konvencija par piespiedu darba atcelšanu (Nr. 105),

— Konvencija par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā (Nr. 111),

— Konvencija par minimālo vecumu, no kura persona drīkst būt nodarbināta vai strādāt (Nr. 138),

— Konvenciju par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju rīcību to izskaušanai (Nr. 182).

Šajos ziņojumos attiecībā uz trešām valstīm un dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs to izejvielu avots, no kurām iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, norāda, vai tās ir ratificējušas un īstenojušas:

— Kartahenas protokolu par bioloģisko drošību,

— Konvenciju par apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu starptautisko tirdzniecību.

Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina veikt korekcijas, jo īpaši, ja ir pierādījumi, ka biodegvielu ražošana būtiski ietekmē pārtikas cenas.

8. Dalībvalstis nolūkos, kas minēti 1. punktā, neatsakās ņemt vērā biodegvielu, kas iegūta saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā citus pamatojumus par ilgtspējību.

7.c pants

Pārbaude par atbilstību biodegvielas ilgtspējības kritērijiem

1. Ja, piemērojot 7.a pantu, jāņem vērā biodegviela, dalībvalstis prasa uzņēmējiem pierādīt, ka ir ievēroti 7.b panta 2. līdz 5. punktā minētie ilgtspējības kritēriji. Tādā sakarā uzņēmējiem prasa izmantot masu bilances sistēmu, kura:

- a) ļauj apvienot izejvielu sūtījumus vai biodegvielu ar dažādiem ilgtspējības rādītājiem, kas var būt jaukti;
- b) pieprasa informāciju par a) apakšpunktā minēto sūtījumu ilgtspējības rādītājiem un apjomiem, kam vienmēr jābūt atkarīgiem no maisījuma; un
- c) nodrošina, ka visu ar maisījumiem nesaistīto sūtījumu kopumam ir tādi paši ilgtspējības rādītāji, tādos pašos daudzumos kā attiecīgajam maisījumam pievienoto visu sūtījumu summa.

2. Komisija 2010. un 2012. gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punktā aprakstītās masu bilances verificēšanas metodes darbību un par iespējām, kas ļautu izmantot citas verificēšanas metodes attiecībā uz dažiem vai visiem izejvielu vai biodegvielas veidiem. Komisija savā novērtējumā apsver minētās verificēšanas metodes, kurās informācija par ilgtspējības rādītājiem nav fiziski jāsaista ar īpašiem sūtījumiem vai maisījumiem. Novērtējumā ņem vērā vajadzību saglabāt verificēšanas sistēmas integritāti un efektivitāti, vienlaikus novēršot nesamērīgu slodzi nozarē. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamajam ziņojumam pievieno priekšlikumus par citu verificācijas metožu pieļaušanu.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmēji iesniedz ticamu informāciju, un pēc pieprasījuma attiecīgajai dalībvalstij dara pieejamus datus, kas izmantoti attiecīgās informācijas iegūšanai. Dalībvalstis prasa uzņēmējiem nodrošināt atbilstīgus standartus iesniegtās informācijas neatkarīgai revīzijai un pierādīt, ka tas ir veikts. Revīzijā apstiprina, ka uzņēmēju izmantotās sistēmas ir precīzas, uzticamas un aizsargātas pret krāpšanu. Tajā novērtē paraugu ņemšanas biežumu un metodi, kā arī datu pamatīgumu.

Pirmajā daļā minētā informācija attiecas uz ilgtspējības kritēriju ievērošanu atbilstīgi 7.b panta 2. līdz 5. punktam, uz atbilstīgu un būtisku informāciju par pasākumiem zemes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātu augšņu atjaunošanā, kā arī pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem un ņemtu vērā 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētos jautājumus.

Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru sagatavo sarakstu ar šā punkta divās pirmajās daļās minēto atbilstīgo un būtisko informāciju. Tā jo īpaši nodrošina, ka minētās informācijas sniegšana kopumā uzņēmējiem vai konkrēti zemnieku sīksaimniecībām, ražotāju organizācijām un kooperatīviem nerada pārmērīgu administratīvo slogu.

Šajā punktā noteiktās prasības attiecas gan uz Kopienā ražotu, gan importētu biodegvielu.

Dalībvalstis apkopotu pirmajā daļā minēto informāciju iesniedz Komisijai. Komisija to publicē pārskatāmības platformā, kas minēta 24. pantā Direktīvā 2009/28/EK, kā kopsavilkumu, saglabājot komerciāli svarīgas informācijas konfidencialitāti.

4. Kopiena cenšas noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar trešām valstīm, kuros ietverti noteikumi par ilgtspējības kritērijiem, kas ir atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem. Ja Kopiena ir noslēgusi nolīgumus, kuru noteikumi attiecas uz jautājumiem saistībā ar 7.b panta 2. līdz 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, Komisija var lemt, ka šie nolīgumi pierāda, ka biodegviela, ko ražo no izejvielām, kuras audzētas attiecīgajās valstīs, atbilst ilgtspējības kritērijiem. Pēc šo nolīgumu noslēgšanas pienācīgi apsver veiktos pasākumus, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), pasākumus augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, pasākumus attiecībā uz netiešām zemes izmantošanas izmaiņām, noplicinātas zemes atjaunošanu, kā arī pasākumus, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētos jautājumus.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kurās ir noteikti standarti biomasas produktu ražošanai, ietverti precīzi dati, piemērojot 7.b panta 2. punktu, vai pierādīt, ka biodegvielas sūtījumi atbilst 7.b panta 3. līdz 5. punktā minētajiem ilgtspējības kritērijiem. Komisija var pieņemt lēmumu, ka shēmās ir precīzi dati informēšanai par veiktajiem pasākumiem, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), par pasākumiem augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātas augsnes atjaunošanā, kā arī par pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un par 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētajiem jautājumiem. Komisija var arī noteikt platības, kas paredzētas, lai aizsargātu reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kuras par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās Dabas un dabas resursu saglabāšanas savienības sastādītos sarakstos, piemērojot 7.b panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kas izveidotas, lai mēritu siltumnīcefekta gāzu ietaupījumus, ietver precīzus datus, piemērojot 7.b panta 2. punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka zeme, kas ir iekļauta kādā valsts vai reģionālā atjaunošanas programmā, lai uzlabotu stipri noplicinātu vai piesārņotu zemi, atbilst IV pielikuma C daļas 9. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Komisija pieņem lēmumus saskaņā ar šā panta 4. punktu tikai tad, ja attiecīgais nolīgums vai shēma ievēro atbilstīgos uzticamības, pārredzamības un neatkarīgas revīzijas standartus. Siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu mērīšanas shēmas atbilst IV pielikumā noteiktajām metodoloģijas prasībām. Kā minēts 7.b panta 3. punkta b) apakšpunkta

ii) punktā, bioloģiski daudzveidīgu platību sarakstos iekļautas platības atbilst attiecīgajiem objektivitātes standartiem un ir saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kā arī to sarakā ir paredzētas atbilstīgas pārsūdzības procedūras.

6. Lēmumus atbilstīgi 4. punktam pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru. Lēmumi ir spēkā ilgākais piecus gadus.

7. Ja uzņēmējs iesniedz pierādījumu vai datus, kas iegūti saskaņā ar nolīgumu vai shēmu, kurai piemēro lēmumu atbilstīgi šā panta 4. punktam, ciktāl uz to attiecas minētais lēmums, dalībvalsts nepieprasa piegādātājam nodrošināt turpmākus atbilstības pierādījumus par 7.b panta 2. līdz 5. punktā definēto stabilitātes kritēriju ievērošanu vai informāciju par pasākumiem, kas minēti šā panta 3. punkta otrajā daļā.

8. Pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pārbauda 7.b panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas avotu un sešu mēnešu laikā pēc prasības saņemšanas, kā arī saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto konsultāciju procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts drīkst ņemt vērā biodegvielu no minētā avota, piemērojot 7.a pantu.

9. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu:

- a) par izmantojamo sistēmu efektivitāti, lai informētu par ilgtspējības kritērijiem; un
- b) par to, vai ir izdevīgi un pareizi ieviest obligātas prasības gaisa, augsnes un ūdens aizsardzībai, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus un Kopienas starptautiskās saistības.

Vajadzības gadījumā Komisija ierosina korektīvu rīcību.

7.d pants

Aprites cikla aprēķināšana siltumnīcefekta gāzu emisijas no biodegvielām

1. Piemērojot 7.a pantu un 7.b panta 2. punktu, aprites cikla aprēķināšanu siltumnīcefekta gāzu emisijai no biodegvielām veic šādi:

- a) ja siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu standartvērtība biodegvielas ražošanas metodei ir noteikta IV pielikuma A vai B daļā un ja e_f vērtība, kas šīm biodegvielām aprēķināta saskaņā ar IV pielikuma C daļas 7. punktu, ir vienāda ar nulli vai ir zem nulles, tad izmanto minēto standartvērtību;
- b) izmanto faktisko vērtību, ko aprēķina saskaņā ar IV pielikuma C daļā noteikto metodoloģiju; vai

c) izmanto vērtību, ko aprēķina kā IV pielikuma C daļas 1. punktā minēto formulas reizinātāju summu, ja IV pielikuma D vai E daļā nesummētās sākuma vērtības var izmantot kā dažus reizinātājus, un faktiskās vērtības, ko aprēķina saskaņā ar IV pielikuma C daļā noteikto metodoloģiju, visiem citiem reizinātājiem.

2. Dalībvalstis līdz 2010. gada 31. martam iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ir uzskaitītas to teritorijā esošās platības, kuras ietvertas kopējā statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (turpmāk "NUTS") 2. līmeņa vai brīvākā NUTS klasifikācijas līmenī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (**), ja var paredzēt, ka tipiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, ir zemākas par vai vienādas ar emisijām, par kurām ziņo šās direktīvas IV pielikuma D daļas nodaļā "Nesummētās standartvērtības audzēšanai", pievienojot minētā saraksta izveidei izmantotās metodes un datu aprakstu. Metodē ņem vērā augsnes īpašības, klimatu un paredzamos izejvielu ieguves apjomus.

3. Standartvērtības IV pielikuma A daļā un nesummētās standartvērtības IV pielikuma D daļā var izmantot tikai gadījumā, ja izejvielas:

- a) audzē ārpus Kopienas;
- b) audzē Kopienas reģionos, kas iekļauti 2. punktā minētajos sarakstos; vai arī
- c) tās ir atliekas vai atlikumi, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras un zivsaimniecības atlikumi.

Attiecībā uz biodegvielām, uz ko neattiecas a), b) vai c) apakšpunkts, audzēšanai izmanto faktiskās vērtības.

4. Komisija vēlākais līdz 2010. gada 31. martam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par iespējamību sastādīt sarakstu ar platībām trešās valstīs, kur sagaidāms, ka tipiska siltumnīcefekta gāzu emisija, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, ir mazāka par vai vienāda ar emisiju, par ko ziņo IV pielikuma D daļas nodaļā "Audzēšana", ja iespējams, pievienojot minētā saraksta izveidei izmantotās metodes un datu aprakstu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno atbilstīgus priekšlikumus.

5. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados ziņo par aplēstajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kas ir norādītas IV pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot transporta un apstrādes emisijai, un tā vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu koriģēt šīs vērtības. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā aplūkota netiešu zemes izmantošanas izmaiņu ietekme uz siltumnīcefekta gāzu emisiju un ierosināti pasākumi, lai samazinātu šo ietekmi. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā tiek pievienots ar labākajiem zinātniskajiem pierādījumiem pamatots priekšlikums, kurā norādīta konkrēta metodoloģija attiecībā uz emisiju, kas rodas, zemes izmantojuma netiešo izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai, nodrošinot atbilstību šai direktīvai, jo īpaši 7.b panta 2. punktam.

Šajā priekšlikumā paredz nepieciešamos aizsardzības pasākumus, lai radītu skaidrību investoriem, kuri veikuši ieguldījumu pirms šīs metodoloģijas piemērošanas. Attiecībā uz iekārtām, kurās ražotas biodegvielas pirms 2013. gada beigām, pirmajā daļā minēto pasākumu piemērošana neietekmē biodegvielu ražošanu līdz 2017. gadam kā tādām, kas nav atbilstīgas ilgtspējības prasībām šajā direktīvā (ja tāda neatbilstība būtu), jo ar šīm biodegvielām panāk vismaz 45 % siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma. To piemēro biodegvielu iekārtu jaudām 2012. gada beigās.

Eiropas Parlaments un Padome vēlākais 2012. gadā cenšas pieņemt lēmumu par šādiem priekšlikumiem, ko iesniegusi Komisija.

7. Direktīvas IV pielikumā var veikt izmaiņas, lai to pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai, tostarp pievienot vērtības citiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem no tām pašām vai citām izejvielām. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Saistībā ar IV pielikumā paredzētajām standartvērtībām un metodoloģiju īpašu uzmanību pievērš:

- atlieku un atlikumu daudzumu uzskaites metodei,
- blakusproduktu uzskaites metodei,
- koģenerācijā saražotās enerģijas uzskaites metodei, un
- kultūraugu atliekām, ko uzskata par blakusproduktiem.

Standartvērtības, kas izstrādātas biodīzeļdegvielai no augu eļļas vai dzīvnieku tauku atliekām, pārskata cik drīz vien iespējams.

Jebkuru pielāgošanu vai papildināšanu IV pielikumā minētajām standartvērtībām veic, ievērojot šādus noteikumus:

a) ja faktora ieguldījums kopējā emisijas apjomā ir mazs vai novirzes ir mazas, vai arī faktisko vērtību noteikšana rada ievērojamas grūtības vai lielas izmaksas, tad normālam ražošanas procesam piemēro standartvērtības;

b) visos citos gadījumos standartvērtības ir stabilas salīdzinājumā ar normāliem ražošanas procesiem.

8. Kategorijām, kas izklāstītas IV pielikuma C daļas 7.b punktā, izstrādā sīkas definīcijas, ietverot tehniskos parametrus. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7.e pants

Īstenošanas pasākumi un ziņojumi par biodegvielu ilgtspējību

1. Ieviešanas pasākumos, kas minēti 7.b panta 3. punkta otrajā daļā, 7.c panta 3. punkta trešajā daļā, 7.c panta 6. punktā, 7.c panta 8. punktā, 7.d panta 5. punktā, 7.d panta 7. punkta pirmajā daļā un 7.d panta 8. punktā, tiek pilnībā ņemti vērā mērķi, kas minēti Direktīvā 2009/28/EK.

2. Komisijas ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei, kas minēti 7.b panta 7. punktā, 7.c panta 2. punktā, 7.c panta 9. punktā, 7.d panta 4., 5. un 6. punkta pirmajā daļā, kā arī ziņojumi un informācija, ko iesniedz saistībā ar 7.c panta 3. punkta pirmo un piekto daļu un 7.d panta 2. punktu, tiek sagatavoti un nosūtīti, piemērojot gan Direktīvu 2009/28/EK, gan šo direktīvu.

(*) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

(**) OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.”

7. Direktīvas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis uzrauga atbilstību 3. un 4. panta prasībām attiecībā uz benzīnu un dīzeļdegvielu, pamatojoties uz analītiskām metodēm, kas minētas attiecīgi Eiropas standartos EN 228:2004 un EN 590:2004.”

8. Pievieno šādu pantu:

“8.a pants

Metālu piedevas

1. Komisija izvērtē risku veselībai un videi, ko rada metāla piedevu izmantošana degvielā, un šim nolūkam izstrādā testēšanas metodoloģiju. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim paziņo par saviem secinājumiem Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Kamēr nav izstrādāta 1. punktā minētā testēšanas metodoloģija, metālu piedevas metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonila (MMT) saturs degvielā no 2011. gada 1. janvāra nedrīkst pārsniegt 6 mg Mn uz litru. No 2014. gada 1. janvāra šī robežvērtība ir 2 mg Mn uz litru.

3. MMT satūra robežvērtība degvielai, kas minēta 2. punktā, tiks pārskatīta, pamatojoties uz novērtējuma rezultātiem, kas iegūti pēc testēšanas metodoloģijas, kura minēta 1. punktā. Ja riska novērtējumā būs attiecīgs pamatojums, to var samazināt līdz nullei. To nevar palielināt, ja riska pamatojumā nav attiecīga pamatojuma. Šo pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka visās vietās, kur patērētājiem ir pieejama degviela ar metālu piedevām, ir izlikta norādes par metāla piedevas saturu degvielā.
5. Marķējuma teksts ir šāds: "Satur metālu piedevas".
6. Šo marķējumu izvieto labi redzamā vietā kopā ar informāciju par degvielas tipu. Marķējuma un burtu izmēriem jābūt tādiem, lai tie būtu labi redzami un viegli salasāmi."
9. Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- "9. pants
Ziņošana
1. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim un turpmāk ik pēc trim gadiem Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienots priekšlikums par šīs direktīvas grozījumiem. Minētajā ziņojumā jo īpaši ņem vērā šādus elementus:
- a) autorūpniecības tehnoloģijas izmantošanu un attīstību, un jo īpaši to, cik lietderīgi būtu palielināt maksimālo pieļaujamo biodegvielas saturu benzīnā un dīzeļdegvielā, kā arī vajadzību pārskatīt 3. panta 3. punktā minētos datus;
- b) Kopienas politiku autotransporta līdzekļu radīto CO₂ emisijas jomā;
- c) iespēju piemērot II pielikuma prasības, un jo īpaši poliklisko aromātisko ogļūdeņražu robežvērtību visurgājējai teknikai (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģiem), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem un atpūtas kuģiem;
- d) deterģentu lielāku izmantojumu degvielā;
- e) metālu piedevu, kas nav MMT, izmantošanu degvielās;
- f) tādu sastāvdaļu kopapjomu, kuras lieto benzīnā un dīzeļdegvielā, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus vides jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (*), un tās atvasināto direktīvu mērķus;
- g) 7.a panta 2. punktā noteiktā siltumnīcefekta gāzu samazinājuma mērķa ietekmi uz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu;
- h) iespējamo vajadzību izdarīt pielāgojumus 2. panta 6. un 7. punktā un 7.a panta 2. punkta b) apakšpunktā, lai novērtētu iespējamo ietekmi uz mērķi līdz 2020. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu samazinājumu par 10 %. Šie apsvērumi pamatojas uz iespējamību samazināt degvielas un enerģijas radīto aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju Kopienā, jo īpaši ņemot vērā sasniegumus videi nekaitīgu oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju un elektromobiļu jomā, kā arī šīs emisijas samazināšanas pasākumu ekonomisko lietderību, kā minēts 7.a panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- i) iespēju ieviest papildu pasākumus, kas paredz piegādātājiem par 2 % samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību, par pamatu ņemot 7.a panta 5. punkta b) apakšpunktā minēto degvielas pamatstandartu un izmantojot Kioto protokola tīras attīstības mehānisma kredītus ar nosacījumiem, kas noteikti Direktīvā 2003/87/EK, lai novērtētu turpmākās iespējas izpildīt mērķi līdz 2020. gadam par 10 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, kā minēts šīs direktīvas 7.a panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- j) precizētu ekonomiskās lietderības un seku analīzi, samazinot maksimāli pieļaujamo benzīna tvaika spiedienu vasaras periodā zem 60 kPa.
2. Komisija vēlākais 2014. gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 7.a pantā minētā 2020. gada mērķa izpildi saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu, ņemot vērā, ka tam jābūt saskaņotam ar mērķi, kas minēts Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 3. punktā, attiecībā uz tās enerģijas īpatsvaru transporta nozarē, kura iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un ievērojot minētās direktīvas 23. panta 8. un 9. punktā minētos ziņojumus.
- Komisija vajadzības gadījumā pievieno ziņojumam priekšlikumu mērķa grozīšanai.

(*) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp."

10. Direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja I vai II pielikumā minētās atļautās analītiskās metodes ir jāpielāgo tehnikas attīstībai, grozījumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, var pieņemt saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Arī III pielikumu var pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai. Šo pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 11. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

11. Direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“11. pants

Komitejas procedūra

1. Izņemot gadījumus, kas minēti 2. punktā, Komisijai palīdz Degvielas kvalitātes komiteja.

2. Attiecībā uz jautājumiem par biodegvielu, saskaņā ar 7.b, 7.c un 7.d punktu, Komisijai palīdz “Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības komiteja”, kas minēta Direktīvas 2009/28/EK 25. panta 2. punktā.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”

12. Direktīvas 14. pantu svīturo.

13. Direktīvas I, II, III un IV pielikumu aizstāj ar tekstu šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Direktīvas 1999/32/EK grozījumi

Direktīvu 1999/32/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. flotes degviela nozīmē visu veidu no naftas produktiem iegūtu šķidro kurināmo, kas paredzēts izmantošanai vai ko izmanto uz kuģa, ietverot tos kurināmos, kas noteikti ISO 8217. Tā aptver jebkuru šķidro degvielu, kas iegūta no naftas un ko lieto iekšzemes ūdensceļu kuģos vai atpūtas kuģos, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/68/EK (1997. gada 16. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju

emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurģājējai teknikai (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/25/EK (1994. gada 16. jūnijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atpūtas kuģiem (**), kad tie dodas jūrā.

(*) OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

(**) OV L 164, 30.6.1994., 15. lpp.”;

b) svīturo 3.j) punktu.

2. Direktīvas 4.b pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu: “Maksimālais sēra saturs kuģu degvielā, ko izmanto kuģi, kuri noenkuroti Kopienas ostās”;

b) panta 1. punkta a) apakšpunktu svīturo;

c) panta 2. punkta b) apakšpunktu svīturo;

3. direktīvas 6. panta 1.a punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Paraugus sāk ņemt dienā, kad stājas spēkā attiecīgie noteikumi par maksimālo sēra saturu. Paraugus ņem pietiekami bieži un pietiekamā daudzumā, lai nodrošinātu reprezentatīvu paraugu degvielai, kas tiek pārbaudīta, kā arī degvielai, ko izmanto kuģi, kuri atrodas attiecīgajos jūras rajonos un ostās.”

3. pants

Atcelšana

Direktīvu 93/12/EEK atceļ.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības.

Dalībvalstis dara zināmu Komisijai šo pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

*Eiropas Parlamenta vārdā O–
Priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING

*Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs*
P. NEČAS

_____

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

VIDES SPECIFIKĀCIJAS TIRDZNIECĪBĀ PIEEJAMAJĀM DEGVIELĀM, KO LIETO TRANSPORTLĪDZEKĻOS,
KURI APRĪKOTI AR DZIRKSTELĀIZDEDES DZINĒJUTīps: **Benzīns**

Parametrs ⁽¹⁾	Mērvienība	Robežvērtības ⁽²⁾	
		Minimālā	Maksimālā
Pētniecības oktānskaitlis		95 ⁽³⁾	—
Motora oktānskaitlis		85	—
Tvaika spiediens vasaras periodā ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilācija:			
— pārtvaicētās degvielas daudzums 100 °C temperatūrā	% V/V	46,0	—
— pārtvaicētās degvielas daudzums 150 °C temperatūrā	% V/V	75,0	—
Ogļūdeņražu sastāvs:			
— olefini	% V/V	—	18,0
— aromātiskie ogļūdeņraži	% V/V	—	35,0
— benzols	% V/V	—	1,0
Skābekļa saturs	% m/m		3,7
Skābekli saturoši savienojumi			
— metanols	% V/V		3,0
— etanols (var būt jāpievieno stabilizatori)	% V/V		10,0
— izopropilspirts	% V/V	—	12,0
— terc-butilspirts	% V/V	—	15,0
— izobutilspirts	% V/V	—	15,0
— ēteri, kuru molekulā ir 5 vai vairāk oglekļa atomu	% V/V	—	22,0
— Citi skābekli saturoši savienojumi ⁽⁶⁾	% V/V	—	15,0
Sēra saturs	mg/kg	—	10,0
Svina saturs	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Lieto testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 228:2004. Dalībvalstis pēc vajadzības var pieņemt analītiskās metodes, kas noteiktas EN 228:2004 standartu aizvietošanai, ja tās var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar analītisko metodi, ko šī metode aizvieto.

⁽²⁾ Specifikācijās norādītas "patiesās vērtības". To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 "Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēm", un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

⁽³⁾ Dalībvalstis var pieņemt lēmumu turpināt laist tirgū parasto svīnu nesaturošo benzīnu ar minimālo motora oktānskaitli (MON) 81 un minimālo pētniecības oktānskaitli (RON) 91.

⁽⁴⁾ Vasaras periods sākas ne vēlāk par 1. maiju un ilgst vismaz līdz 30. septembrim. Dalībvalstīs, kurās ir zema vasaras gaisa temperatūra, vasaras periods sākas ne vēlāk par 1. jūniju un ilgst vismaz līdz 31. augustam.

⁽⁵⁾ Dalībvalstīs, kurās ir zema vasaras gaisa temperatūra un saistībā ar kuru pastāv atbrīvojums saskaņā ar 3. panta 4. un 5. punktu, maksimālais tvaika spiediens ir 70 kPa. Dalībvalstīs, kurās saskaņā ar 3. panta 4. punktu pastāv atbrīvojums attiecībā uz benzīnu, kas satur etanolu, maksimālais tvaika spiediens ir 60 kPa un vienlaikus pastāv III pielikumā noteiktais atbrīvojums attiecībā uz tvaika spiedienu.

⁽⁶⁾ Citi vienvērtīgie spirti un ēteri, kuru viršanas beigu punkts nepārsniedz standartā EN 228:2004 noteikto.

II PIELIKUMS

VIDES SPECIFIKĀCIJAS TIRDZNICĪBĀ PIEEJAMAJĀM DEGVIELĀM, KO IZMANTO TRANSPORTLĪDZEKĻOS AR KOMPRESIJAIZDEDZES DZINĒJIEM

Tīps: **dīzeļdegviela**

Parametrs ⁽¹⁾	Mērvienība	Robežvērtības ⁽²⁾	
		Minimālā	Maksimālā
Cetānskaitlis		51,0	—
Blīvums 15 °C temperatūrā	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilācija:			
— temperatūra, kad iztvaicēts 95 % V/V degvielas:	°C	—	360,0
Policikliskie aromātiskie ogleņūdeņraži	% m/m	—	8,0
Sēra saturs	mg/kg	—	10,0
Taukskābju metilesteru saturs – EN 14078	% V/V	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Tiek lietotas testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 590:2004. Dalībvalstis var pieņemt analīzes metodes, kas noteikta aizvietošanas standartā EN 590:2004, ja ar to var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar analītisko metodi, ko šī metode aizvieto.

⁽²⁾ Specifikācijās norādītas "patiesās vērtības". To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 "Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēs", un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

⁽³⁾ Taukskābju metilesteri atbilst EN 14214.

III PIELIKUMS

ATBRĪVOJUMS ATTIECĪBĀ UZ PIEĻAUJAMO TVAIKA SPIEDIENU BENZĪNAM, KAS SATUR BIOETANOLU

Bioetanola saturs (% V/V)	Pieļaujamā atkāpe no tvaika spiediena robežvērtības (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Pieļaujamo tvaika spiediena pārsniegumu, ja bioetanola saturs ir pa vidu starp norādītajām vērtībām, nosaka, veicot lineāru interpolāciju starp bioetanola saturu, kas ir tieši virs starpvērtības, un etanola saturu, kas ir tieši zem starpvērtības.

IV PIELIKUMS

NOTEIKUMI BIODEGVIELU SILTUMNĪCEFĒKTA EMISIJAS DZĪVES CIKLA APRĒĶINĀŠANAI

A. Biodegvielu tipiskās un standartvērtības, ja tās ražotas, zemes platības izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisijas izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Cukurbiešu etanols	61 %	52 %
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	45 %	34 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	53 %	47 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	69 %	69 %
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	56 %	49 %
Cukurniedru etanols	71 %	71 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts etil-terc-butilēteris (ETBE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmieniem	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts terc-amilēteris (TAAE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmieniem	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	45 %	38 %
Saulespuķu biodīzeļdegviela	58 %	51 %
Sojas pupu biodīzeļdegviela	40 %	31 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesā paņēmieni nav norādīti)	36 %	19 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	62 %	56 %
Augu vai dzīvnieku (*) izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	88 %	83 %
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	51 %	47 %
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	65 %	62 %
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	40 %	26 %
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	68 %	65 %
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	58 %	57 %
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	80 %	73 %
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	84 %	81 %
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	86 %	82 %

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes eļļas, kas ražotas no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas klasificēti 3. kategorijā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (1).

(1) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

- B. **Aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības nākotnes biodegvielām, kuras 2008. gada janvārī tirgū nebija pieejamas vai bija pieejamas mazos daudzumos un kuras ražo, zemes izmantojuma pārmaiņām neradot pārmaiņas oglekļa emisijas apjomā**

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Kviešu salmu etanols	87 %	85 %
Koksnes atlieku etanols	80 %	74 %
Audzētās koksnes etanols	76 %	70 %
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	95 %	95 %
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	93 %	93 %
Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	95 %	95 %
Audzētās koksnes DME	92 %	92 %
Koksnes atlieku metanols	94 %	94 %
Audzētās koksnes metanols	91 %	91 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts metil-terc-butilēteris (MTBE)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

C. Metodoloģija

1. Siltumnīcefekta gāzu emisiju, ražojot un izmantojot biodegvielas, aprēķina pēc šādas formulas:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kur

E = kopējā emisija no izmantotā kurināmā,

e_{ec} = emisija no izejvielu ieguves vai audzēšanas,

e_l = ikgadējā emisija no oglekļa krājumu izmaiņām zemes izmantojuma pārmaiņu rezultātā,

e_p = procesa emisija,

e_{td} = emisija no transportēšanas un izplatīšanas,

e_u = emisija no lietotā kurināmā,

e_{sca} = emisijas samazinājums, ko nodrošina oglekļa uzkrāšanās augsnē, izmantojot uzlabotas lauksaimniecības metodes,

e_{ccs} = emisijas samazinājums no oglekļa piesaistes un ģeoloģiskās uzglabāšanas,

e_{ccr} = emisijas samazinājums no oglekļa piesaistes un aizstāšanas, un

e_{ee} = emisijas samazinājums no elektroenerģijas pārpalikuma koģenerācijas stacijās.

Iekārtu un aprīkojuma ražošanas emisija netiek ņemta vērā.

2. Kurināmā siltumnīcefekta gāzu emisiju (E) izsaka $\text{g CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ (grami CO_2 ekvivalenta uz MJ degvielas).
3. Atkāpjoties no 2. punkta, vērtības, kas izteiktas $\text{g CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, var koriģēt, lai ņemtu vērā atšķirības degvielas lietderīgajā darbā, kas izteiktas km/MJ . Tādas korekcijas veic tikai tad, ja ir apstiprināts, ka lietderīgā darba vērtības nav vienādas.
4. Biodegvielas radīto siltumnīcefekta gāzu samazinājumu aprēķina pēc šādas formulas:

$$\text{SAMAZINĀJUMS} = (E_f - E_b)/E_f$$

kur

E_b = kopējā emisija no biodegvielas un

E_f = kopējā emisija no fosilā kurināmā komparatora.

5. Šā pielikuma 1. punkta vajadzībām vērā ņem siltumnīcefekta gāzes CO₂, N₂O un CH₄. Lai aprēķinātu CO₂ ekvivalentu, minētajām gāzēm piešķir šādus koeficientus:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijā (e_{ec}) iekļauj ieguves vai audzēšanas procesa radīto emisiju, izejvielu savākšanas, atkritumu un noplūžu, kā arī ieguvei vai audzēšanai izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju. Izejvielu audzēšanā piesaistīto CO₂ neņem vērā. Atņem apstiprināto siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu samazinājumu no lāpām naftas ražotnēs visā pasaulē. Faktisko vērtību vietā audzēšanas radītās emisijas apjoma prognozēšanai var izmantot vidējās vērtības, kas iegūtas, veicot aprēķinus ģeogrāfiskajiem apvidiem, kas ir mazāki par standartvērtību aprēķinam izmantotajiem apvidiem.

7. Zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju (e_l) aprēķina, sadalot kopējo emisiju vienādās daļās 20 gadu periodā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

kur

e_l = gada siltumnīcefekta gāzu emisija no oglekļa krājumiem sakarā ar lauksaimniecības zemes izmantojuma izmaiņām (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa uz biodegvielas enerģijas vienību),

CS_R = oglekļa krājumi uz platības vienību saistībā ar references zemes izmantojumu (izteikti kā oglekļa masa uz platības vienību, iekļaujot augsni un veģetāciju). References zemes izmantojuma vērtība ir vai nu zemes izmantojums 2008. gada janvārī, vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves (izmanto vēlāko datumu),

CS_A = oglekļa krājumi uz platības vienību saistībā ar faktisko zemes izmantojumu (izteikti kā oglekļa masa uz platības vienību, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa krājumi uzkrājas ilgāk par vienu gadu, CS_A vērtību aprēķina pēc krājuma uz platības vienību pēc divdesmit gadiem vai tad, kad raža nogatavojusies, atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk,

P = kultūraugu ražība (mērīta kā biodegvielas enerģija uz platības vienību vienā gadā), un

e_B = prēmija 29 g CO_{2eq}/MJ, ko saskaņā ar 8. punktu piešķir biodegvielai, ja biomasu iegūst no atjaunotas noplicinātas zemes.

8. Prēmiju 29 g CO_{2eq}/MJ piešķir, ja ir pierādījumi, ka attiecīgā zeme:

a) 2008. gada janvārī nav izmantota lauksaimniecības vai jebkādām citām darbībām; un

b) ietilpst kādā no šādām kategorijām:

i) stipri noplicināta zeme, tostarp zeme, kas agrāk izmantota lauksaimniecībā;

ii) stipri piesārņota zeme.

Prēmiju 29 g CO_{2eq}/MJ piemēro laikposmam līdz 10 gadiem no datuma, kad zemi pārvērš par lauksaimniecības zemi, ja vien augsnē ir nodrošināts regulārs oglekļa daudzuma pieaugums, kā arī i) punktā minētā zemē panākta erozijas samazināšanās, savukārt saistībā ar ii) punktā minēto zemi – piesārņojuma samazināšanās.

9. Šīs daļas 8. punkta b) apakšpunktā minētās kategorijas tiek definētas šādi:

a) "stipri noplicināta zeme" ir zeme, kas vai nu ir ilgi bijusi sāļaina, vai arī kurā ir īpaši maz organisko vielu, un kas ir spēcīgi erodēta;

b) "stipri piesārņota zeme" ir zeme, kas augsnes piesārņojuma dēļ nav piemērota pārtikas produktu vai dzīvnieku barības ražošanai.

Šāda zeme ir arī zeme, uz ko attiecas Komisijas lēmums saskaņā ar 7.c panta 3. punktu.

(¹) Koeficients, kas iegūts, dalot CO₂ molekulu masu (44,010 g/mol) ar oglekļa molekulu masu (12,011 g/mol), ir 3,664.

10. Norādījumi saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 10. punktu ir pamats zemes oglekļa krājumu aprēķiniem, piemērojot šo direktīvu.
11. Emisijā no procesa (e_p) iekļauj pašā procesa emisijas, atkritumu un noplūžu, pārstrādē izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radītās emisijas apjomu.

Aprēķinot ārpus degvielas ražotnes ģenerētās elektroenerģijas patēriņu, pieņem, ka minētās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes siltumnīcefekta gāzu emisijas apjoma intensitāte ir vienāda ar vidējās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes emisijas intensitāti norādītajā reģionā. Ja elektrostacija nav pieslēgta pie elektrotīkla, tad minētās elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzuma aprēķinam ražotāji var izņēmu kārta izmantot vi-
dējo ģenerētās elektroenerģijas daudzumu, ko ražo atsevišķa elektrostacija.

12. Transportēšanas un izplatīšanas emisijā (e_{td}) iekļauj izejvielu un pusfabrikātu transportēšanas un uzglabāšanas, kā arī gatavo izstrādājumu uzglabāšanas un tirdzniecības radīto emisiju. Uz emisiju, kas rodas transportēšanā un iz-
platīšanā un kas jāņem vērā saskaņā ar 6. punktu, neattiecas šis punkts.
13. Pieņem, ka degvielas izmantojuma emisija (e_u) biodegvielām ir nulle.
14. Oglekļa piesaistes un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{ccs}), kas nav ņemts vērā, aprēķinot e_p , ir emisija, kas novērsta, uztverot un atdalot emitēto CO₂, un kas ir tieši saistīta ar degvielas ieguvī, transportē-
šanu, apstrādi un izplatīšanu.
15. Oglekļa piesaistes un aizstāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{cst}) ir emisija, kas novērsta, piesaistot CO₂, kurā oglekļa avots ir biomasas un ar kuru aizstāj CO₂, kas rodas no fosilā kurināmā un ko izmanto komercproduktos un pakalpojumos.
16. Emisijas samazinājums no koģenerācijas elektrostaciju ražotā elektroenerģijas pārpalikuma (e_{ep}) ņem vērā attiecībā uz tādu degvielas ražošanas sistēmu radīto elektroenerģijas pārpalikumu, kurās izmanto koģenerācijas principu. Ietaupījumu ņem vērā, ja koģenerācijai izmantotā degviela ir cits blakusprodukts, nevis kultūraugu atliekas. Aprēķinot elektroenerģijas pārpalikumu, pieņem, ka koģenerācijas iekārta ir vismazākā iekārta, kas spēj ģenerēt deg-
vielas ražošanai vajadzīgo siltumu. Pieņem, ka ar elektroenerģijas pārpalikumu saistītais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums līdzinās siltumnīcefekta gāzu daudzumam, ko, ģenerējot ekvivalentu elektroenerģijas dau-
dzumu, radītu spēkstacija, kas izmanto tādu pašu kurināmo kā koģenerācijas stacija.
17. Ja degvielas ražošanas procesā iegūst gan degvielu, kurai aprēķina emisiju, gan vienu vai vairākus citus produktus (blakusproduktus), tad degvielas vai tās starpproduktu un blakusproduktu siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu sadala proporcionāli to energoietilpībai (ja blakusprodukti nav elektroenerģija, to nosaka mazākā siltumietilpība).
18. Šā pielikuma 17. punktā minēto aprēķinu vajadzībām emisiju sadala šādi: $e_{ec} + e_p + e_{td}$ un e_{ee} frakcijas, kas rodas gan pirms apstrādes posma, kurā ražo blakusproduktu, gan arī tā laikā. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība ir pie-
šķirta kādā no iepriekšējiem ražošanas cikla posmiem, tad minēto emisijas apjomu kopsummā vietā aprēķinam izmanto to emisiju apjomu frakciju, kuru pēdējā minētās apstrādes posmā piešķir degvielas starpproduktam.

Visi blakusprodukti, arī elektroenerģija, uz kuru neattiecas 16. punkts, tiek ņemti vērā šajā aprēķinā, izņemot kul-
tūraugu atliekas, tostarp salmus, bagasu, čaumalas, kacenus un riekstu čaumalas. Šajā aprēķinā pieņem, ka blaku-
sproduktiem ar negatīvu enerģijas saturu šīs enerģijas saturs līdzinās nullei.

Pieņem, ka atkritumu, kultūraugu atlieku (tostarp salmu, bagasu, čaumalu, kukurūzas kacenu un riekstu čaumalu) un procesa atlieku, tostarp jēlglicerīna (nerafinēta glicerīna), aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisija līdz to savākšanai ir vienāda ar nulli.

Ja degvielu ražo naftas pārstrādes iekārtās, tad vieta, kur veic analīzes 17. punktā minētajiem aprēķiniem, ir naftas pārstrādes iekārta.

19. Aprēķiniem, kas minēti 4. punktā, pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir jaunākā pieejamā faktiskā vidējā Kopienā patērētā un no fosilā kurināmā iegūtā benzīna un dīzeļdegvielas emisijas vērtība, kas norādīta saskaņā ar šo direktīvu. Ja minētie dati nav pieejami, pieņem, ka vērtība ir 83,8 g CO_{2eq}/MJ.

D. Biodegvielām piemērojamās nesummētās standartvērtības

Nesummētās standartvērtības audzēšanai: “ e_{ec} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	12	12
Kviešu etanols	23	23
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	20	20
Cukurniedru etanols	14	14
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAEF	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēkļu biodīzeļdegviela	29	29
Saulespuķu biodīzeļdegviela	18	18
Sojas pupu biodīzeļdegviela	19	19
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	14	14
Augu vai dzīvnieku izcelsmes (*) atkritumeļļas biodīzeļdegviela	0	0
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	30	30
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	18	18
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas	15	15
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	30	30
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0
No virsas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes eļļu, kas ražota no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri klasificēti kā 3. kategorijas materiāls saskaņā ar Regulu (EK) 1774/2002.

Nesummētās standartvērtības apstrādei (ietverot elektroenerģijas pārpalikumu): “ $e_p - e_{ec}$ ”, kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	19	26
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32	45
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	32	45
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	21	30
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	14	19
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	1	1
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	15	21
Cukurniedru etanols	1	1

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAEE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	16	22
Saulespuķu biodīzeļdegviela	16	22
Sojas pupu biodīzeļdegviela	18	26
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (processa paņēmieni nav norādīts)	35	49
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	13	18
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	9	13
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	10	13
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	10	13
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	30	42
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	7	9
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	4	5
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	14	20
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	8	11
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	8	11

Nesummētās standartvērtības transportēšanai un izplatīšanai: “ e_{td} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	2	2
Kviešu etanols	2	2
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	2	2
Cukurniedru etanols	9	9
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAEE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	1	1
Saulespuķu biodīzeļdegviela	1	1
Sojas pupu biodīzeļdegviela	13	13
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	5	5
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas	5	5
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	1	1
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	3	3
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	5	5
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	4	4

Kopā audzēšanai, pārstrādāšanai, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	33	40
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	57	70
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	57	70
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	46	55
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	39	44
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	26	26
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	37	43
Cukurniedru etanols	24	24
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	46	52
Saulespuķu biodīzeļdegviela	35	41
Sojas pupu biodīzeļdegviela	50	58
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesā paņēmieni nav norādīti)	54	68
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	32	37
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	10	14
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	41	44
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	29	32
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	50	62
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	27	29
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	35	36
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	17	23
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	13	16
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	12	15

E. **Aplēstās nesummētās standartvērtības nākotnes biodegvielām, kas 2008. gada janvārī tirgū nebija pieejamas vai bija pieejamas mazos daudzumos**

Nesummētās vērtības audzēšanai: “ e_{cc} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	3	3
Koksnes atlieku etanols	1	1
Audzētās koksnes etanols	6	6
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	1	1
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
Koksnes atlieku DME	1	1
Audzētās koksnes DME	5	5
Koksnes atlieku metanols	1	1
Audzētās koksnes metanols	5	5
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās vērtības (ietverot enerģijas pārpalikumu) pārstrādei: “ $e_p - e_{ee}$ ”, pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	5	7
Koksnes etanols	12	17
Fišera–Tropša sintēzē iegūta koksnes dīzeļdegviela	0	0
Koksnes DME	0	0
Koksnes metanols	0	0
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās vērtības transportēšanai un izplatīšanai: “ e_{td} ”, pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	2	2
Koksnes atlieku etanols	4	4
Audzētās koksnes etanols	2	2
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	3	3
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	2	2
Koksnes atlieku DME	4	4
Audzētās koksnes DME	2	2
Koksnes atlieku metanols	4	4
Audzētās koksnes metanols	2	2
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Kopā audzēšanai, pārstrādei, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	11	13
Koksnes atlieku etanols	17	22
Audzētās koksnes etanols	20	25
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	6	6
Koksnes atlieku DME	5	5
Audzētās koksnes DME	7	7
Koksnes atlieku metanols	5	5
Audzētās koksnes metanols	7	7
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam”	